

خليفة مولانا رياست على طاهرى كا منظوم كلام

فہرست

1. نعت: قداماں نوں چم کے روڑے ہیرے تے لعل بن گئے
2. نعت: سلطان مدینے دے، سنو عرض غریباں دی
3. منقبت: کیوں رُس گیوں میرے نال وے
4. منقبت: آپیر سجن دے در تے رب سارے دکھڑے دور
کرے
5. منقبت: پیر سجن دے در تے آکے بن جا توں مزدور میاں
6. منقبت: پیر مٹھے دا زمانہ
7. منقبت: سجن سائیں رہ جا اج دی رات
8. منقبت: بیڑا سجن پیر والا لیندا اے تاریاں
9. منقبت: نقشبندییاں دا لاڑا میرا پیر پیارا
10. منقبت: اج کشتی غریباں دی لگ گئی اے کنارے تے
11. منقبت: دوارا تیرا سہارا میرا
12. منقبت: میرے پیر سجن سائیں دا مشتاق ہے زمانہ
13. منقبت: اک نظر کرم دی تک سجناں، میرے دل دی
بستی آباد ہووے
14. منقبت: سجناں دے عشق دتی دنیا نچا
15. منقبت: ویکھیں سجناں چھوڑیں ناں
16. منقبت: نگری وسے شالا جتھے میرے سجناں دا ڈیرا
17. منقبت: کی کرنا ای زندگی نوں، سجناں دے توں نا کر
دے
18. عشق دیاں گلاں نے عجیب ہوندیاں
19. کی حال سناواں میں، میری عجب کہانی اے

نعت: قداماں نوں چم کے روڑے ہیرے تے لعل بن گئے

قدمان نوں چم کے روڑے، پیرے تے لعل بن گئے
سوہنے دے در دے زرے، بدر و ہلال بن گئے

جناں تے نظراں پیاں رب دے حبیب دیاں
مدنی کریم دیاں، جگ دے طبیب دیاں
حضرت اویس □ بن گئے، حضرت بلال □ بن گئے

کعبے دا نوری اجالا، جالی حضور دی اے
عرشان توں اعلیٰ و ارفع، جالی حضور دی اے
جالی نوں چمن والے، غوث ابدال بن گئے

مرسل غلام سارے میرے حضور دے نے
جگ تے نظارے سارے اسے حضور دے نے
بدو صحابی بن گئے، نظراں دے نال بن گئے

لباں تے مہراں لگیاں، بولن دل جاچ بھل گئی
اتے زبان تائیں کھولن دی جاچ بھل گئی
جاکے مدینے اتھرو میرے سوال بن گئے

طیبہ دی یاد آ کے سینہ جلائی جاوے
جھلی نہ میرے کولوں لمبی جاوے
سائم جدائی اندر گھڑیاں دے سال بن گئے

029968

نعت: سلطان مدینے دے، سنو عرض غریباں دی

سلطان مدینے دے، سنو عرض غریباں دی
تیرے باجہ میرے آقا کوئی تہاں نئیں غریباں دی

کی میش کراں آقا، کجہ کول نئیں میرے
خالی جھولی تے اتھرو نے، ایہ سوغات غریباں دی

جیویں بڈھڑی مائی نوں، ئساں گھڈڑی چوائی سی
جیویں حبشی نوں رنگیا سی، ساری گل نصیبیاں دی

کئی سیکدے آون نوں، تیرا درشن پاون نوں
ہائے سفر دی دوری اے، مجبوری غریباں دی

تیری امت تے یا شاہا ڈاڈھا اوکھا ویلا آیا اے
ایہ غلطیاں ساڈیاں نے، اساں دین بھلایا اے
للہ معاف کرو مدنی، کوئی تہاں نئیں غریباں دی

اج جگ وچ یا آقا، سستا خون مسلماناں دا
عراق وچ کی ہویا اے، کھڑا حال افغاناں دا
للہ مدد کرو مدنی، کوئی واہ نئیں غریباں دی

اج مسجد نبوی وچ کیڈے کرم کمائے مدنی
اونہاں سوہنیاں چھتریاں بیٹھے، مینوں سجن ملائے مدنی
جدوں راضی خدا ہوندا اے، کراؤندا دید حبیبیاں دی

میرے سجنان نے فرمایا، کوئی نعت بنا ریاست
نالے لکھ کے وکھا سانوں، نالے پڑھ کے سنا ریاست
ایہہ دین میرے سجنان دی ایہناں طبیبیاں دی

منقبت: کیوں رُس گیوں میرے نال وے

جانے دل دے توں حال سجنان
کیوں رُس گیوں میرے نال وے

تیرے بناں میں رہ نہیں سکدی
باندی ہاں کجہ کہہ وی نہیں سکدی
میرے رو رو گزرے سال وے
کیوں رُس گیوں میرے نال وے

ناں مہندی ناں ونگاں پائیاں
نام تیرے دیاں پئیاں دہائیاں
سندھ، پنجاب تے نارووال وے
کیوں رُس گیوں میرے نال وے

کھاون پیون سب بھلایا اے
مرضاں عشق دیاں گھیرا پایا اے
میرا وانگ شیدایاں حال وے
کیوں رُس گیوں میرے نال وے

ناں کھادا، ناں بھری گھڑولی
لٹ لیا سجناں، تیری بولی
کھاؤ رحم تے کرو خیال وے
کیوں رُس گیوں میرے نال وے

وقت نزاع دے پھیرا پاویں
سجناں کلمہ یاد کراویں
میرا ہور نہیں کوئی وی سوال وے
کیوں رُس گیوں میرے نال وے

ریاست علی نون نہیں ول منگنے دا
دے صدقہ تون پیر سوہنے دا
کراں خوشیاں تے پاواں دھمال وے
کیوں رُس گیوں میرے نال وے

وچھڑ کے سوہنا جی نہیں سکدا
زہر جدائی دا پی نہیں سکدا
میرے رو رو گزرے سال وے
کیوں رُس گیوں میرے نال وے

پیار تیرے دیاں پئیاں دہائیاں
سانوں لگیاں راس نہ آئیاں

کجہ نہ رکھیا توں وی خیال وے
کیوں رُس گیوں میرے نال وے

ہجر دے صدمے جند نہیں جھلدی
گل نال لا، منتاں کردی
تیرے پیراں وچ رکھنی آن وال وے
کیوں رُس گیوں میرے نال وے

رب دی سونہ، نہیں مندڑا بولیا
پیار تیرے دا بھید نہیں کھولیا
کسے ویری نے چلائی اے چال اے
کیوں رُس گیوں میرے نال وے

باجہ تیرے میں مرمر جاواں
من جا ڈھولا واسطے پاواں
پیلا ہو گیا رنگ میرا لال وے
کیوں رُس گیوں میرے نال وے

تکدی سجنناں میں تیریاں راہواں
سامنے رہو میں ویکھی جاواں
میرا ہور نہیں کوئی سوال وے
کیوں رُس گیوں میرے نال وے

منقبت: آ پیر سجن دے در تے رب سارے دکھڑے دور کرے

آ پیر سجن دے در تے، رب سارے دکھڑے دور کرے
جنہوں جگ سارا ٹھکراوے، اوہنوں پیر سجن منظور کرے

کوئی رہندی نہ پریشانی این، جدوں کردا سجن مہربانی این
تابیوں اٹھدی اکہ مستانی این، لکھاں دل کالے نور و نور کرے

جے زر منگے تے زر دیوے، جھولی نال مُراداں بھر دیوے
 جدوں نظر کرم دی کر دیوے، ہر کاسا سجن بھرپور کرے
 سوہنی زلف تے اکہ مستانی اے، پیر سوہنے دا دل جانی اے
 اوہدی ایسی شکل نورانی اے، دل ملنے نوں مجبور کرے
 اوہ چوراں نوں قطب بنا دیندا، بھلیاں نوں رستے پا دیندا
 طیہ توں منگا کے پلا دیندا، جیہڑا جام سدا مسرور کرے
 اوہ ایسا سبق سکھاندا اے، وچہ نظراں دے رب ملاندا اے
 گھر بیٹھے مدینہ وکھاندا اے، جیہدی گلیاں نوں سجدہ طور کرے
 اوتھے لوڑ نہ نذر نیازاں دی، کوئی وکھری جگہ نئیں صاباں دی
 نہ وزیراں دی نہ نواباں دی، سجن دل کسے دا نہ رنجور کرے
 کئی بد عملے ابرار بنے، کئی ڈاکو نیکو کار بنے
 کل چور تے اج سرکار بنے، نالے اپنے آپ نوں رنگنے دا
 جنہوں پیر سجن رنگ چاڑے، اونہوں جگ سارا منظور کرے

منقبت: پیر سجن دے در تے آکے بن جا توں مزدور میاں

پیر سجن دے در تے آکے، بن جا توں مزدور میاں
 دنیا وچ وی ستے خیراں، قبر وی نور و نور میاں
 ایہہ مزدوری نال نصیبیاں قسمت والے ای کردے نیں
 ساڈے وچ کی ساڈا ایہہ تیرے خریدے بردے نیں
 بھر دتے توں سب دے کاسے جتنے وی آئے مزدور میاں
 چھڈو فکر خیال گھراں دے، گھر تے اک دن چھڈنا این
 قبر قیامت اوکھے ویلے کم تے اونا سجنناں این
 سخیاں دا لچپال گھرانہ کرسن مدد ضرور میاں

کیتی کرم نوازی سجنان لایا کم غریباں نوں
دل دے دکھڑے کھول سنائے اسیں اپنے طبیبان نوں
پیر سجن سائیں غوث الاعظم ہر دکہ کردے دور میاں

جنے وی ولی اللہ گزرے پڑھ اونہاں دے حالات میاں
پیر دے در دی مزدوری کیتی اونہاں دن رات میاں
پیر کولوں فیض لین دا چنگا اے دستور میاں

واہ واہ شانان اچیاں سجنان جگ تے پئی دہائی
ریاست علی منگتا تیرا جھولی آن پھیلائی
دید تیری توں ترسن اکھیاں دل کردا مجبور میاں

منقبت: پیر مٹھے دا زمانہ

پیر مٹھے دا زمانہ، دیدہ دل دا او نانا، سانوں یاد آندا اے
نوری نوری اوہ پیشانی، نالے مکھڑا نورانی، سانوں یاد آندا اے

پیر سوہنے دی محبت جنان نوں سندھ وچہ لے کر آئی
چھڈیا ملک پنجاب پیارا، چھڈے بہناں تے بھائی
رحمت پور دے بازار، پئے کر دے انتظار، سانوں یاد آندا اے

پیر قریشی □ شمع نورانی بھیجی وچہ لاڑکانے
عربی، عجمی، سندھی، پنجابی جھڑدے پئے پروانے
روندے در تے دیوار، عاشقپور دے بازار، سانوں یاد آندا اے

نین نورانی لب گلابی مٹھی بولی ملتانی
حُسن خدا نے ایسا بخشیا خلقت ہوئی دیوانی
ہن کلے تے دستار، نت نواں سی سنگار، سانوں یاد آندا اے

عاشق تے معشوق او یارو جدا تقدیر چا کتے
پیر سوہنے □ سائین غوث الاعظم صبر پیالے پیتے
ڈیرا جنگل وچہ لایا، حق یاری دا نبھایا، سانوں یاد آندا اے

یا رب سائین دین دعائیں کراں سوال سوالی
پیر مٹھے دی آل اولاد نوں کدی نہ غم وکھالیں
ریاست سجنا دا بردا، عرضا دن رات کردا، سانوں یاد آندا اے

منقبت: سجن سائین رہ جا اج دی رات

سجن سائین رہ جا اج دی رات، فجرے ٹر جاویں
اساں کرنی اے گل بات، فجرے ٹر جاویں

میں باندی کوئی زور نئیں میرا، تیرے سوا کوئی ہور نئیں میرا
پا نظر کرم دی جہات، فجرے ٹر جاویں

گھر وچ میرے رحمت آئی، جدوں دی سجناں پھیری پائی
برسے رحمت دی برسات، فجرے ٹر جاویں

رومی □ جیسا عشق نئیں پلے، مان کراں بھلا کیہڑی گلے
کی میری اوقات، فجرے ٹر جاویں

وسدا رہے میخانہ تیرا، سجنا میں وی مستانہ تیرا
پلا جام نہ روے یاس، فجرے ٹر جاویں

اپنی محبت عطا کر سجنا، ہر مرضوں شفاء کر سجنا
رہیں ہر منزل سے ساتھ، فجرے ٹر جاویں

ریاست علی پیر نوں راضی، پیر راضی تاں رب راضی
لکھیا عاشقاں وچ کتاب، فجرے ٹر جاویں

منقبت: بیڑا سجن پیر والا لیندا اے تاریاں

بیڑا سجن پیر والا، لیندا اے تاریاں
جنہاں مدینے جانا، کرلو تیاریاں
پیر ہزاراں پھر دے، لوکاں توں منگدے پھر دے
اونہاں توں لینا کی اے، نریاں بیماریاں
پیر بھی بے نمازی، مرید بھی ایویں ای راضی
اونہاں نوں ولی آکھن، متاں نے ماریاں
جیہڑا مرید ہووے، رب دے قریب ہووے
زندگی نوں چین آوے، دل وچ قراریاں
اللہ احسان کیتا، کامل جوان دتا
ایہو جے محبوب خدا دے نال لالوو یاریاں
سندھ وچ جا کے ویکھو، نقشہ اصحابہ □ والا
فرض تے واجب پورے، سنتاں وی ساریاں
ریاست جئے کئی ہزاراں لیندے نے موج بہاراں
جنہاں نوں بھل گئیاں، بدیاں نے ساریاں

منقبت: نقشبندیان دا لاڑا میرا پیر پیارا

نقشبندیان دا لاڑا، میرا پیر پیارا، سوہنے سائیں دی اکھیاں دا تارا
میرا پیر سجن سائیں
لکھاں چور تے شرابی، کر چھڈے نیں نمازی، جدوں ہتھاں وچ
ہتہ پکڑائے
ہن سر تے عمامہ، پیا تکدا زمانہ، واہ داڑھی دا عجب نظارا
میرا پیر سجن سائیں

جے نہ ملدا توں یار، ہونا در در سی خوار، اے سوہنیا تیرا
احسان اے

دتی اپنی نشانی، نالے چڑھدی جوانی، جیویں چمکے نوری
ستارہ

میرا پیر سجن سائیں

پیر مٹھے □ دی دعا، پیر فضل □ دی نگاہ، واہ فضلاں دا میہنہ
برسایا

تیری خاص مہربانی، دتا پیر لاثانی، سانوں اپنا توں خاص پیارا
میرا پیر سجن سائیں

تیرے عشق نے کھٹی، وچ خواب دے میں لٹی، مینوں سجنان دا
ہجر ستاوے

لوکی آکھدے دیوانی، میں ہاں تیری مستانی، ہوئی وانگ زلیخا
یارا

میرا پیر سجن سائیں

تیرے سجنان احسان، کر سکدا نہ بیان، جیویں گل گندڑے نوں
لایا

اک بندہ سی خراب، رہندا وچ سی پنجاب، دتا دکھیے نوں تساں
سہارا

میرا پیر سجن سائیں

آئے اجل تھیں آوازہ، میرا پڑھنا جنازہ، لچپالا او میری لج پالیں
میرے دل دے قرار، دیویں آخری دیدار، جدوں روح پئی کرے

چھٹکارا

میرا پیر سجن سائیں

سخت قبر دا ہنیرا، پاویں سجنان توں پھیرا، جدوں رکہ کے
گھراں نوں آون لوک

آون منکر نکیر، آکھیں میرا اے فقیر، بن فضلاں نئیوں گزارا
میرا پیر سجن سائیں

جدوں حشر دے میدان، قائم ہوسی میزان، ہوسن عملاں نال
نتارے
ماں باپ بہن بھائی، کرن سب بے وفائی، اس عاجز نوں تیرا
سہارا
میرا پیر سجن سائیں
تیرا سخی اے گھرانہ، سارا جائدا زمانہ، تسان اجڑے لکھان
وسائے
ریاست علی اے سوالی، اینوں موڑیں نہ خالی، تیرا وسدا رہوے
دوارہ
میرا پیر سجن سائیں

منقبت: اج کشتی غریباں دی لگ گئی اے کنارے تے

اج کشتی غریباں دی لگ گئی اے کنارے تے
لے آندا مقدران نے سجن پیر دے دوارے تے

مہربانی سجن کیتی ساڈی دعوت قبول کیتی
اسیں گلیاں دا ہاں کوڑا، بٹھایا سجنناں چوبارے تے

سدّ سدّ کے کھلانڈے نے، گھر بیٹھیاں کھلانڈے نے
پئے لکھان ای پلڈے، انہاں دے دوارے تے

فیض لے لے کے آؤنے آن، سجن دیون بھی آئے نے
اونہاں دی عادت پرانی اے، کرنا کرم نکارے تے

کیوں روندان این دل بھیڑیا، رج رج خوشیاں منا
تقدیر بدل گئی اے، سجنناں دے اشارے تے

میرے حال تے رحم کھا کے، سجن پیر دعا کیتی
جا تیری قسمت دی، روے پینگ ہلارے تے

اج سجنان ٹر جانا، اسیں روندیاں رہ جانا
کرو منتاں سب رل کے، ہووے رحم و چارے تے

اک رات ہور رہ جائو، پھر میل نصیبیاں نوں
ہوئی خلق دیوانی اے، تیرے مٹھڑے بلاوے تے

سجنان دی مہربانی، کون جاندا کمینے نوں
ریاست دی زندگی اے، سجن پیر دے سہارے تے

منقبت: دوارا تیرا سہارا میرا

دوارا تیرا سہارا میرا، دوارا تیرا سہارا میرا
کرم دیاں نظراں کردے، سجن میری جھولی بھردے

دکھاں دی ماری سوہنا، غماں دی ستائی ہاں
تیرے دوارے سوہنا، خیر لین آئی ہاں
میں منگتی تیری، توں بانہہ پھڑ میری
کرم دیاں نظراں کردے، سجن میری جھولی بھردے

ویکھو ویکھو سیو، رب کرم کمائے نے
میں شکر مناواں میرے پیر گھر آئے نے
شکر مناواں، دھمالاں پاواں
کرم دیاں نظراں کردے، سجن میری جھولی بھردے

عرشاں تے فرشاں اتے تیرے فیض دی دُہائی اے
میں شکر مناواں سوہنا تیرے سنگ لائی اے
کرم کمائیں، توڑ نہائیں
کرم دیاں نظراں کردے، سجن میری جھولی بھردے

صدقہ صدیق □ دا تے واسطہ فاروق □ دا
مُکھڑا وکھا جا سجنان، دل پیا کوک دا

دید کرا جا، پیاس بجھا جا
کرم دیاں نظراں کردے، سجن میری جھولی بھردے

ریاست فقیر سجن پیر دا دیوانہ اے
سجن دا دیوانہ ہویا کل زمانہ اے
جام پلا جا، مست بنا جا
کرم دیاں نظراں کردے، سجن میری جھولی بھردے

منقبت: میرے پیر سجن سائیں دا مشتاق ہے زمانہ

میرے پیر سجن سائیں دا مشتاق ہے زمانہ
ہر دکھیے دا دکھ سُنڈے انداز کریمانہ
سخی اللہ آباد رہندے نے، سد سد کے وی دیندے نے
جھولی ہر دی او بھر دیون، خواہ اپنا یا بیگانہ
شالا مانے جوانی توں، سوہنے سائیں دی نشانی توں
تیرا اللہ آباد چ ڈیرا اے، جگ سارا مستانہ
اٹو سیو نی ویکہ لوو، میرا پیر پنجاب آیا
پنجاب دی دھرتی تے، ہویا فضل ربّانا
کس در تے جاواں میں، کنوں دکھڑے سناواں میں
میرا کوئی وی نئیں دردی، ولیاں دیا سلطاناں
مینوں معاف کریں سجنناں، بندہ غلطی دا پتلا اے
نئیں خدمت کر سکیا، میں تیری مہماناں
سب درد مٹا دیوو، دارو اصل پلا دیوو
تیری نظر شِفا وَنَدَدی، تیرے بول حکیمانہ

ریاست علی مبارک ہئی، لچپالاں دے نال لائیاں
رب توڑ چڑھا دیوے، کر ہر ویلے شکرانہ

**منقبت: اک نظر کرم دی تک سجنان، میرے دل دی بستی آباد
ہووے**

اک نظر کرم دی تک سجنان، میرے دل دی بستی آباد ہووے
کوئی ایسا جام پلا ساقی، جس وچ توحیدی شراب ہووے
تیرا وسدا رہوے میخانہ سجن، ایتھوں پیندا اے گل زمانہ سجن
لوگ دوروں دوروں آندے نے، فقیر پور تے بہاویں اللہ آباد
ہووے

ذرا گونگھٹ مکہ تھیں چا سجنان، مینوں اپنی دید کرا سجنان
بیشک میں دید دے قابل نہیں سجنان، ناں رب دے فریاد ہووے
مینوں عشق دے رنگ وچ رنگ سجنان، مینوں اپنا بنالے ملنگ
سجنا

کوئی دنیاوی نہ خواہش رہوے، اک تیری صورت یاد رہوے
گناہگاراں تے کرم کما سجنان، ساڈے عییاں تے پردہ پا سجنان
دیو رب کولو بخشوا سجنان، عاصیاں دا دل شاد ہووے
ریاست تیرا سوالی اے، عملاں تھیں جھولی خالی اے
بہاویں قبر تے بہاویں حشر ہووے، ہر تھان تے تیرا ساتھ ہووے

منقبت: سجنان دے عشق دتی دنیا نچا

سجنان دے عشق دتی دنیا نچا
تھوڑا جیا میلا توویں لٹ لے بہرا

مفتی تے عالم جیہڑے فتوے لاونے سن
سجناں دے اگے ڈٹھے پیلاں پوندے سن
کنز قدوری بیٹھے علم بھلا
تھوڑا جیا میلا تووین لٹ لے بھرا

شمع اتے سدا پروانے آندے نے
گندیاں نوں گل اللہ والے لاوندے نے
دلاں دے دھوبی دیندے دل چمکا
تھوڑا جیا میلا تووین لٹ لے بھرا

دل نوین نوین ڈھنگ تے بہانے کردا
ہر ویلے گل سجناں دی کردا
گتیاں دے پیر وی دیندا اے چُما
تھوڑا جیا میلا تووین لٹ لے بھرا

جنہاں نوں عشق نصیب ہوندا اے
کوئی روندنا ظاہر کوئی دِلوں روندنا اے
کنیاں لیا سجناں نوں نہچ کے منا
تھوڑا جیا میلا تووین لٹ لے بھرا

ہوندنا اے سکون اللہ والیاں دے کول
آسے پاسے ایویں زندگی نہ رول
سجناں دے در پکا ڈیرا توں جما
تھوڑا جیا میلا تووین لٹ لے بھرا

سجناں دے در توں دوا ملدی
سجناں دے در توں شفا ملدی
توں وی اتھے آکے نبض وکھا
تھوڑا جیا میلا تووین لٹ لے بھرا

کھٹے مٹھے جہڑے ڈھکار آوندے نے
علم دے پیضے دے خمار آوندے نے

ہکو پڑی، ساڑ کے تے کرسی سواہ
تھوڑا جیا میلا تووین لٹ لے بھرا

لکھاں تے کروڑاں تائیں تار چھڈیا
وگڑیا ہویاں نوں سوار چھڈیا
چل میرے پیر کول، مَن لے بھرا
تھوڑا جیا میلا تووین لٹ لے بھرا

ریاست علی دی گل مَن جانیاں
مُک جاسن تیریاں پریشانیاں
ریاست علی واسطے وی کریں چا دعا
تھوڑا جیا میلا تووین لٹ لے بھرا

منقبت: ویکھیں سجنان چھوڑیں ناں

ویکھیں سجنان چھوڑیں ناں
دل مسکین دا توڑیں ناں

سارا جگ بہال کے تینوں لُبھیا
روگ عشق دا آن لگیا
دید بنا کوئی دارو نہیں
وَس طبیبیاں دے پاویں ناں، دل مسکین دا توڑیں ناں

لگدیاں لگدیاں لگ گئیاں
اکھاں نال ماہی دے لگ گئیاں
اکھاں جدوں لگدیاں لگدیاں نیں
دید بنا پھر رج دیاں نہیں
مکھڑا سجنان موڑیں ناں، دل مسکین دا توڑیں ناں

رخ دریاواں دے موڑ دیندے او
ٹٹیاں دلاں نوں وی جوڑ دیندے او
کشتی بہنور وچ چھوڑی ناں، دل مسکین دا توڑیں ناں

پیار جدوں اکھیاں پندیاں نے
پیندیاں تے ناں کھاندیاں نے
مکہ ویکہ کے راضی رہندیاں نے
مکھڑا سجن موڑیں ناں، دل مسکین دا توڑیں ناں

سجناں میں تیرا لڑ پھڑیا اے
بڈو حرم وچ آن وڑیا اے
رحم کریں بانہہ چھوڑیں ناں، دل مسکین دا توڑیں ناں

کرم دی آس اے کرم کریں
ریاست علی دی جھولی بھریں
ریاست علی توں مکہ موڑیں ناں، دل مسکین دا توڑیں ناں

منقبت: نگری وسے شالا جتھے میرے سجنان دا ڈیرا

نگری وسے شالا جتھے میرے سجنان دا ڈیرا
گھر وچ چانن ہووے تے ہووے دور انھیرا

سجن میرے ویہڑے آویں، میں رنگلا پلنگ وچھاواں
میں کس نوں حال سناواں، کہ در کوئی نئیں اے میرا

اڈ اڈ کوٹھے توں کاواں، در سجنان دے جاویں
تے اک واری حج ہو جاوے، جے ویکھاں نوری چہرہ

پنجتن پاک دا صدقہ، سجنان میری جھولی بھر دے
کیوں در در دکھے کھاواں، سجنان جے در مل گیا تیرا

اللہ آباد جاندیئے ہوائے، میری گل سندی جائیں
سجن سائیں نوں جا کے، سنائیں میرا سنہڑا

سجن سائیں تیرے باجھوں، سُنجا میرے دل دا ویہڑا
نی اونہوں کوئی جا کے آکھو، ساڈے ول پاون پھیرا

میں کلی بہہ کے روواں، سیّاں توں چوری چوری
توں چھیتی چھیتی آجا، تے دل نئیوں لگدا میرا

منقبت: کی کرنا ای زندگی نوں، سجنناں دے توں نا کر دے

کی کرنا ای زندگی نوں، سجنناں دے توں نا کر دے
اے قیمتی بن جاسی، جے توں نیکی جئی ہاں کر دے

سجن دِلاں سوداگر ہئی، وچ اللہ آباد کائے ڈیرے
سِر سجدے چ رکھ دے سی، مُک جان گے غم تیرے
توں سجنناں دے قدماں تے زُلفاں دی چھاں کر دے

مینوں جان توں پیارا اے، جیویں نوری ستارہ اے
کیڈا لگدا پیارا اے، جَدوں لنگدا نگاہ کر کے
توں سجنناں دے قدماں تے زُلفاں دی چھاں کر دے

ایہناں جنگلاں پہاڑاں وچ، ایہناں باغ بہاراں وچ
سجن ہر جگہ نال ہوندا اے، توں نظر اُتاں کر دے
توں سجنناں دے قدماں تے زُلفاں دی چھاں کر دے

اے جماعت میرے مرشد دی، کیڈی لگدی پیاری اے
کیڈیاں سوہنیاں پگڑیاں نیں، ہر چہرے تے داڑھی اے
توں سجنناں دے قدماں تے زُلفاں دی چھاں کر دے

کی پتہ ایس زندگی دا، کھڑے موڑ تے مُک جانی
اے چیز بیگانی اے، نال اگے نئیں لے جانی
توں سجنان دے قدماں تے زُلفاں دی چھاں کر دے

ریاست علی اس جگ اندر تینوں سجنان دی پئی ہوئی اے
سجنان دی اے مہربانی، گل تیری لئی ہوئی اے
توں سجنان دے قدماں تے زُلفاں دی چھاں کر دے

عشق دیاں گلاں نے عجیب ہوندیاں

عشق دیاں گلاں نے عجیب ہوندیاں
مٹھے مٹھے غم تے لذیذ ہوندیاں
عشق دیاں گلاں نے عجیب ہوندیاں، نال مقدران نصیب ہوندیاں

کولیاں تے کلمہ پڑھا دیندا اے
نیزیاں تے سیراں نوں وی ٹنگاں دیندا اے
عشق دیاں گلاں نے عجیب ہوندیاں، نال مقدران نصیب ہوندیاں

پیراں وچ گھنگھرو پوا دیندا اے
گڈیاں توں چھالاں وی مروا دیندا اے
عشق دیاں گلاں نے عجیب ہوندیاں، نال مقدران نصیب ہوندیاں

کناں وچ مندران پوا دیندا اے
گتیاں دے پیر وی چما دیندا اے
عشق دیاں گلاں نے عجیب ہوندیاں، نال مقدران نصیب ہوندیاں

سسی تائیں تھل وچ رول چھڈیا
سوہنی نوں چنا وچ روہڑ چھڈیا
عشق دیاں گلاں نے عجیب ہوندیاں، نال مقدران نصیب ہوندیاں

ٹھنڈے ٹھنڈے ہو کے نالے ہن جو چلے
گنڈیاں دے نال ڈٹھے پھل تلے
عشق دیاں گلاں نے عجیب ہوندیاں، نال مقدران نصیب ہوندیاں

عشق دے سمندران چ تر جاونا
شعیاں دیاں بھوریاں چ وڑ جاونا
عشق دیاں گلاں نے عجیب ہوندیاں، نال مقدران نصیب ہوندیاں

ریاست □ علی آیا مولا تیرے در تے
پیر دے عشق نال سینہ بھر دے
عشق دیاں گلاں نے عجیب ہوندیاں، نال مقدران نصیب ہوندیاں

کی حال سناواں میں، میری عجب کہانی اے

کی حال سناواں میں، میری عجب کہانی اے
میرے دل وچ غم وسدا، اکھیاں وچ پانی اے

میں غماں نوں چھپاون لئی ایویں ہسدا رہنا واں
لک لک کے میں رو لینا، انج ہسدا رہنا واں
میرا بھرم خدا رکھدا اے، کسے بات نہ جانی اے

قدماں نوں پینڈا اے، تھک لٹاں جانڈیاں نے
مینوں سمجہ نہ آندی اے، اے مرضاں کانڈیاں نے
کسے دکھیے نوں ویکہ تے لگدی پریشانی اے

کئی لوگ جہان اندر، کیڈے ہتہ ویکھاوندے نے
پہلے اپنا بناؤدے نے، پھر دھوکہ دیندے نے
کدی موم نہ ہوندے نے، پتھراں دی نشانی اے

فِر ٹر کے میں تکیا اے، دتے دکھڑے زمانے نے
مینوں کسے وی نہ گل لایا، اپنے تے بیگانے نے
مینوں روندے نوں ویکہ کے ہس پئے، دُٹھی او مہربانی اے

ریاست علی! اِس جگ اندر رہ یاداں ای جانیاں نے
جیہڑے پُلاں ہیٹھوں لنگ جانی، نئیں مُڑناں او پانیاں نے
کوئی حال نہ وچھڑیاں دا، بے مزہ زندگانی اے

فیر سندھ وچ جا کے تے، مینوں سوہنا پیر ملیا
میرے زخماں تے مرحم لگیا، ودھ ماں نالوں پیار ملیا
ہُن سجنان نے گل لایا اے، کیڈی ذرہ نوازی اے